

vateli odkladu uložena dodatečně jistota a navrhovatel odkladu ji nesložil (§ 44, odst. 2 ex. ř.) anebo uplynula-li doba, na níž byl povolen odklad exekuce (§ 44, odst. 3 a 4 ex. ř.). V souzené věci uvedené okolnosti nenastaly, nýbrž žalovaná navrhuje pokračování v odložené exekuci jen proto, že složila na soudě jistotu pro případnou újmu žalobkyně z pokračování v odložené exekuci. Tato okolnost však není zákonem uznána jako důvod k pokračování v odložené exekuci.

Čís. 15499.

Odklizení stavby, zřízené podle § 133 hor. zák. k účelům horním a povolené jen na dobu provozu horního podniku, nelze se domáhati před zánikem horní propůjčky, i kdyby jinak sousedům vznikl ze stavebního povolení věcný nárok na odklizení stavby.

(Rozh. ze dne 15. října 1936, Rv I 1041/34.)

Žalobce se na žalované pozůstalosti domáhá odklizení domu postaveného na horním pozemku a tvrdí, že stavba domku byla povolena v zájmu sousedů, zejména jeho, žalobce, jen na dobu provozu horního podniku, jenž nyní již provozován není. Nižší soudy žalobu zamítly.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Jde o budovu zřízenou k účelům horním podle § 133 o. hor. zák., k jejíž postavení bylo uděleno povolení tehdejšími majitelům hor výměrem okresního hejtmanství v K. Ve výměru tom je uvedeno, že majitelé hor jsou zavázáni k zachování osmi podmínek, mezi jiným k tomu, že trvání budov, jež se postaví, jest obmezeno na dobu provozu horního podniku. Podmínka ta byla pojata do stavebního povolení na žádost zemřelého otce žalobcova a ostatních sousedů. Jak již bylo uvedeno, jde o stavbu zřízenou k účelům horním podle § 133 o. hor. zák., kterou jest odstraniti po ukončení důlního provozu. Podle tohoto zákonného ustanovení má dokončení stavby býti oznámeno báňskému úřadu, jenž jest podle § 81 prováděcích předpisů k hornímu zákonu povinen stavbu jemu ohlášenou zapsati do záznamu knihy propůjček. Podle § 117 o. hor. zák. tvoří takovéto budovy se závodem jediný celek a jsou podle §§ 253 a 257 o. hor. zák. a čl. XVIII. uv. zák. k ex. řádu v případě zániku propůjčky jejím odnětím předmětem exekučního odhadu a dražby. Stejně je tomu tak podle §§ 263 a 264 o. hor. zák., dojde-li k soudnímu odhadu a dražbě pro vzdání se dolových nebo povrchových měř jejich majitelem. Podle § 170 hor. zák. jest majitel propůjčky povinen udržovati propůjčku v řádném provozu, k čemuž se podle § 170 b) o. hor. zák. vyžaduje, by důlní dílo bylo udržováno v řádném provozu a musí

se proto podle § 174 o. hor. zák. v propůjčených důlních měrách dítí rubání co možná úplně (srov. rozh. č. 14606 Sb. n. s.). Z uvedených zákonných ustanovení plyne, že, dokud propůjčka trvá, dotýká se odklizení (demolice) budovy veřejných zájmů a nemůže po tu dobu, i kdyby sousedům, tedy v našem případě žalobci, vzešel ze stavebního povolení věcný nárok na odstranění stavby, po tuto dobu býti žalobcem uplatněn. Otázku, zda tak bude moci žalobce učiniti po zániku propůjčky, netřeba řešiti, neboť není předmětem tohoto sporu. Právem proto byla žaloba zamítnuta, a to i co do své určovací žalobní prosby, ježto prosba ta i jako samostatná prosba žalobní podle § 228 c. ř. s. nemůže obstáti pro nedostatek bezodkladného právního zájmu na požadovaném určení. Na věci nic nemění, že důlní budova byla již odklizená a důl zasypán, ježto báňský úřad může kdykoliv naříditi zřízení hlavního vstupního díla, i když bylo zasypáno (srov. Budw. 7593/10-A), nehledíc k tomu, že jde v tomto případě pouze o odklad v dolování.

Čís. 15500.

Zaplatil-li nájemce předem nájemné za určité období a nájemní smlouva byla před koncem tohoto období rozvázána, jest oprávněn domáhati se náhrady na novém nájemci, jenž neujednav s pronájemcem bezúplatnost užívání užíval nájemní věci do konce období.

(Rozh. ze dne 15. října 1936, Rv I 71/35.)

Úpadce Otto P. jako nájemník krámu v domě manželů U-ových v Ch. zaplatil pronajímatelům nájemné z krámu předem za celé čtvrtletí od 1. dubna až do 30. června 1933 ve výši 2.750 Kč. Nájemní smlouva byla dohodou stran dne 17. května 1933 rozvázána, při čemž pronajímatelé písemně potvrdili, že nájemné jest zapraveno až do tohoto dne. Žalovaná si na to dne 18. května 1933 najala krám najatý dříve úpadcem, ale zaplatila majitelům domu nájemné teprve od 1. července 1933; její tvrzení, že jí pronajímatelé místo slevy na nájemném přenechali krám za dobu od 18. května 1933 až do 30. června 1933 bez úplaty, spokojující se zaplacením nájemného teprve od 1. července 1933, neodpovídalo pravdě. Žalobce (správce konkursní podstaty Otto P.) domáhá se na žalované náhrady nájemného, připadajícího na dobu od 18. května až do 30. června 1933 v nesporné výši 1.789 Kč, maje za to, že žalovaná o tuto částku jest obohacena. **P r v ý s o u d** uznal podle žaloby. **O d v o l a c í s o u d** žalobu zamítl.

N e j v ý š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

Žalovaná jako nájemkyně byla povinna zaplatiti sama pronajímatelům nájemné z krámu za dobu od 18. května až do 30. června 1933 (§§ 1090, 1092 obč. zák.), neboť namítaná bezúplatnost nebyla proká-